

Go Getter level 2

PRESENT SIMPLE – přítomný čas prostý

1. Kladné věty

I get up at 7.	Vstávám v 7.
You get up at 7.	Vstáváš v 7.
He/ She/ It gets up at 7.	Vstává v 7.
We get up at 7.	Vstáváme v 7.
You get up at 7.	Vstáváte v 7.
They get up at 7.	Vstávají v 7.

Přítomný čas se používá, když mluvíme o věcech, které děláme pravidelně, nebo pokud mluvíme o zvycích.

Ke slovesu ve 3. osobě jednotného čísla přidáme **-s** nebo **-es**:

-s přidáváme po většině sloves: He plays music. - Hraje hudbu.

She hangs out with friends. - Je venku se s přáteli.

-es přidáme, pokud sloveso končí na -ss, -sh, -ch, -x, -o: He watches TV. – Dívá se na televizi.

-ies přidáme, pokud sloveso končí na souhlásku + -y (fly, tidy): She flies to Rome. Ona lítá do Říma.

He tidies his room. – On si uklízí pokoj.

2. Adverbs of frequency = frekvenční příslovce

Používají se k vyjádření toho, jak často něco děláme.

They always do their homework. – Oni si vždy dělají domácí úkoly.

I am usually late. – Obvykle chodím pozdě.

She often plays the piano. – Často hraje na klavír.

You sometimes get up late. – Někdy vstáváš pozdě.

He never goes to the gym. – On nikdy nechodí do posilovny.

Frekvenční příslovce (always, usually, often, sometimes, never) stojí mezi podmětem a hlavním slovesem: They usually have lunch at home. – Oni většinou obědvají doma.

U slovesa to be (být) stojí frekvenční příslovce za ním: She is never at home. – Ona není nikdy doma.

3. Záporné věty

Nezkrácené tvary	Zkrácené tvary	
I do not like snakes.	I don't like snakes.	Nemám rád hady.
You do not like snakes.	You don't like snakes.	Nemáš rád hady.
He/She/It does not like snakes.	He/She/It doesn't like snakes.	Nemá rád hady.
We do not like snakes.	We don't like snakes.	Nemáme rádi hady.
You do not like snakes.	You don't like snakes.	Nemáte rádi hady.
They do not like snakes.	They don't like snakes.	Nemají rádi hady.

K vytvoření záporu používáme pomocné sloveso **do not/ don't**, u sloves ve 3. osobě jednotného čísla používáme pomocné sloveso **does not/ doesn't**.

4. Otázky a krátké odpovědi

Otázky		Krátké odpovědi	
Do I play the guitar?	Hraji na kytaru?	Yes, I do . / No, I don't .	Ano, hraji. / Ne, nehraji.
Do you play the guitar?	Hraješ na kytaru?	Yes, you do . / No, you don't .	Ano, hraješ. / Ne, nehraješ.
Does he/she/it play the guitar?	Hraje na kytaru?	Yes, he/she/it does . / No, he/she/it doesn't .	Ano, hraje. / Ne, nehraje.
Do we play the guitar?	Hrajeme na kytaru?	Yes, we do . / No, we don't .	Ano, hrajeme. / Ne, nehrajeme.
Do you play the guitar?	Hrajete na kytaru?	Yes, you do . / No, you don't .	Ano, hrajete. / Ne, nehrajete.
Do they play the guitar?	Hrají na kytaru?	Yes, they do . / No, they don't .	Ano, hrají. / Ne, nehrají.

Otázka u přítomného prostého času se tvoří: pomocné sloveso **do, does** + podmět + hlavní sloveso.

QUESTION VERBS = tázací zájmena

Who is Matt?	Kdo je Matt?
What do you eat for breakfast?	Co snídáš?
When is the football game?	Kdy je ten fotbalový zápas?
Where are the girls?	Kde jsou holky?
Whose bag is it?	Čí je to taška?
How many cats has she got?	Kolik má koček?

COUNTABLE AND UNCOUNTABLE NOUNS = počítatelná a nepočítatelná podstatná jména

Některá podstatná jména jsou počítatelná – můžeme je spočítat a tvoří množné číslo (bananas), ale některá jsou nepočítatelná a množné číslo netvoří (bacon).

S počítatelnými podstatnými jmény můžeme používat neurčitý člen (a/an) a číslovky (a/one banana, two bananas), u nepočítatelných ne.

I have got three bananas. – Mám tři banány.

NE: I have got three bacons. – Mám tři slaniny.

Příklady nepočítatelných podstatných jmen: *bread, butter, cheese, cola, ketchup, soup, money*

S nepočítatelnými podstatnými jmény používáme *some/any* (nějaký) místo *a/an*.

	počítatelná podstatná jména	nepočítatelná podstatná jména
+	There's a burger. – Tady je hamburger. There's an egg. – Tady je vejce. There are some books. – Tady jsou nějaké knihy. There are a lot/ lots of books. – Tady je hodně knih.	There's some cheese. – Je tady nějaký sýr. There's a lot of/lots of soup. – Je tady hodně polévky.
-	There aren't any cookies. – Nejsou tady žádné sušenky. There aren't many beans. – Není tady moc fazolí.	There isn't any bread. – Není tady žádný chleba. There isn't much butter. – Není tady moc másla.
?	Are there any forks? – Jsou tady nějaké vidličky? How many forks are there? – Kolik je tady vidliček?	Is there any cola? – Je tady nějaká cola? How much cola is there? – Kolik je tam coly?

PRESENT CONTINUOUS = Přítomný čas průběhový

Přítomný čas průběhový používáme k vyjádření a popisu toho, co právě probíhá.

1. Kladné věty

Kladné věty		Záporné věty	
I'm (am) working.	(Nyní) pracuji.	I'm not (am not) working.	(Nyní) nepracuji.
You're (are) working.	(Nyní) pracuješ.	You aren't (are not) working.	(Nyní) nepracuješ.
He/She/It's (is) working.	(Nyní) pracuje.	He/She/It isn't (is not) working.	(Nyní) nepracuje.
We (are) working.	(Nyní) pracujeme.	We aren't (are not) working.	(Nyní) nepracujeme.
You're (are) working.	(Nyní) pracujete.	You aren't (are not) working.	(Nyní) nepracujete.
They're (are) working.	(Nyní) pracují.	They aren't (are not) working.	(Nyní) nepracují.

What are you doing? - Co teď děláš?

Why are they smiling? - Proč se smějí?

-ing: pravopisné změny

U většiny sloves nedochází ke změně pravopisu po přidání *-ing*: eat – eating.

Koncové *-e* odpadá: make – making

U jednoslabičných sloves končících na souhlásku + samohlásku se koncová souhláska zdvojí: sit – sitting

Přítomný čas průběhový se často používá s výrazy: *now* (nyní), *at the moment* (právě teď)

2. Otázky

Otázky se u přítomného času průběhového tvoří změnou slovosledu - pořadí podmětu a daného tvaru slovesa *to be* (*am, is, are*) se přehodí.

Otázky		Krátké odpovědi
Am I working?	(Nyní) pracuji?	Yes, I am. No, I'm not.
Are you working?	(Nyní) pracuješ?	Yes, you are. No, you aren't.
Is he/she/it working?	(Nyní) pracuje?	Yes, he/ she/ it is. No, he/ she/ it isn't.
Are we working?	(Nyní) pracujeme?	Yes, we are. No, we aren't.
Are you working?	(Nyní) pracujete?	Yes, you are. No, you aren't.
Are they working?	(Nyní) pracují?	Yes, they are. No, they aren't.

PRESENT SIMPLE AND PRESENT CONTINUOUS = použití přítomného času prostého a průběhového

Přítomný čas prostý se používá k popisu něčeho, co se opakuje, co děláme pravidelně, často, nebo je to náš zvyk:

I usually go to bed after midnight. – Většinou chodím spát po půlnoci.

Jack never watches TV in the morning. – Jack se nikdy ráno nedívá na televizi.

Přítomný čas průběhový se používá k popisu něčeho, co právě probíhá:

I'm going to bed, I'm tired. – Jdu spát, jsem unavený.

He's watching TV at the moment. – Právě se dívá na televizi.

COMPARATIVE ADJECTIVES = druhý stupeň přídavných jmen

Druhý stupeň přídavných jmen používáme k porovnání lidí, věcí a míst. Tvoří se:

přídavné jméno + -er + than (než) nebo more + přídavné jméno + than (než)

I am taller than my mum. – Jsem vyšší než moje matka.

English is more interesting than Maths. – Angličtina je zajímavější než matematika.

Přídavné jméno	Druhý stupeň
Krátká přídavná jména: + <i>-er</i> strong	stronger
Krátká přídavná jména končící na -e: + <i>-r</i> cute	cuter
Krátká přídavná jména končící na samohlásku + souhlásku: koncová souhláska se zdvojí + <i>-er</i> big	bigger
Přídavná jména končící na -y: odpadá -y + <i>ier</i> friendly	friendlier
Dlouhá přídavná jména: + <i>more</i> intelligent	more intelligent
Nepravidelná přídavná jména: good bad	better worse

SUPERLATIVE ADJECTIVES = třetí stupeň přídavných jmen

Třetí stupeň přídavných jmen se tvoří:

přídavné jméno + *-est* nebo *the most* + přídavné jméno

Přídavné jméno	Třetí stupeň
Krátká přídavná jména: + <i>-est</i> strong	strongest
Krátká přídavná jména končící na -e: + <i>-st</i> cute	cutest
Krátká přídavná jména končící na samohlásku + souhlásku: koncová souhláska se zdvojí + <i>-est</i> big	biggest
Přídavná jména končící na -y: odpadá -y + <i>iest</i> friendly	friendliest
Dlouhá přídavná jména: <i>most</i> intelligent	the most intelligent
Nepravidelná přídavná jména: good bad	the best the worst

WAS/ WERE = minulý čas slovesa být

1. Kladné a záporné věty

Kladná věta	
I <i>was</i> at home.	Já <i>jsm byl</i> doma.
You <i>were</i> at home.	Ty <i>jsi byl</i> doma.
He/ She/ It <i>was</i> at home.	On/Ona/Ona <i>byl /a/o</i> doma.
We <i>were</i> at home.	My <i>jsme byli</i> doma.
You <i>were</i> at home.	Vy <i>jste byli</i> doma.
They <i>were</i> at home.	Oni <i>byli</i> doma.

Záporná věta	
I wasn't (was not) at home.	Já jsem nebyl doma.
You weren't (were not) at home.	Ty jsi nebyl doma.
He/ She/ It wasn't (was not) at home.	On/Ona/Ona nebyl /a/o doma.
We weren't (were not) at home.	My jsme nebyli doma.
You weren't (were not) at home.	Vy jste nebyli doma.
They weren't (were not) at home.	Oni nebyli doma.

2. Otázky a krátké odpovědi

Otázky		Krátké odpovědi
Was I ill?	Byl jsem nemocný?	Yes, I was , / No, I wasn't .
Were you ill?	Byl jsi nemocný?	Yes, you were . No, You weren't .
Was he/she/it at home?	Byl/a/o doma?	Yes, he/she/it was . / No, he/she/it wasn't .
Were we ill?	Byli jsme nemocní?	Yes, we were . No, we weren't .
Were you ill?	Byli jste nemocní?	Yes, you were . No, you weren't .
Were they ill?	Byli nemocní?	Yes, they were . No, they weren't .

Otázky se tvoří přehozením slovosledu, podmět a daný tvar slovesa *to be (was, were)* se prohodí.

He **was** at the match. – **Was** he at the match?

On byl na zápase. – Byl na zápase?

PAST SIMPLE = minulý čas prostý

A. Pravidelná slovesa

Minulý čas se u pravidelných sloves tvoří přidáním koncovky **-ed** ke slovesu.

I/You/He/She/It/We/They walk**ed** home.

Pravopisné změny:

K většině sloves přidáme **-ed** a nedochází k pravopisným změnám: play – play**ed**

Ke slovesům končícím na **-e** se přidá pouze **-d**: move – move**d**

U sloves končících na samohlásku + souhlásku se koncová souhláska zdvojí a přidá se **-ed**: stop - stop**ped**

U sloves končících na souhlásku + **-y**, koncové **-y** odpadá a přidá se **-ied**: carry – carry**ied**

B. Nepravidelná slovesa

Spousta běžně používaných sloves má nepravidelný tvar pro minulý čas prostý:

came – **came** do – **did** win – **won**

I/You/He/She/It/We/They **ran** five miles yesterday.

Minulý čas prostý se často používá s výrazy: *yesterday* (včera), *last night* (včera večer), *last week* (minulý týden), *last month* (minulý měsíc), *last year* (minulý rok), *a week ago* (před týdnem)

1. Záporné věty v minulém čase

Zápor se v minulém čase prostém tvoří u všech osob v jednotném i množném čísle stejně, a sice pomocí pomocného slovesa **did not/ didn't**:

Podmět + **did not/ didn't** + hlavní sloveso v infinitivu

I slept. – I **didn't sleep**. Spal jsem. – Nespal jsem.

She laughed. – She **didn't laugh**. Smála se. – Nesmála se.

2. Otázky a krátké odpovědi v minulém čase

Otázky se v minulém čase prostém tvoří u všech osob v jednotném i množném čísle stejně, a sice pomocí pomocného slovesa **did**:

did + podmět + hlavní sloveso v infinitivu

Did she go to school? – Šla do školy?

Where **did** they go yesterday? – Kam šli včera?

Krátké odpovědi se v minulém čase prostém tvoří u všech osob v jednotném i množném čísle stejně, a sice pomocí pomocného slovesa **did/didn't**:

Yes, podmět + **did**. / No, podmět + **didn't**.

Did you ride a bike yesterday? – Yes, I **did**. Jezdil jsi včera na kole? – Ano (jezdil).

Did they buy bread? - No, they **didn't**. Koupili chleba? – Ne (nekoupili)

FUTURE TENSE = budoucí čas (pro vyjádření plánů)

1. Pro vyjádření budoucích plánů (naplánovanou a domluvenou/zařízenou činnost) se používá přítomný čas průběhový (present continuous). Často se ve větě uvádí místo a/nebo čas.

We're **meeting** at six o'clock.

Setkáme se v šest hodin.

Dad's **taking** me to London on the fifteenth.

Táta mě vezme patnáctého do Londýna.

They **aren't coming** to my party Sunday.

Oni nepřijdou v neděli na party.

Are you **coming** to my party on Sunday?

Přijdeš v neděli na moji party?

Yes, I **am**. / No, I'm **not**.

Ano, přijdu. / Ne, nepřijdu.

2. Pokud mluvíme o plánech do budoucnosti (tyto plány se můžou v budoucnosti změnit) nebo našich záměrech, používáme vazbu *going to*.

+	I'm going to live abroad. You/We/They're going to live abroad. He/She/it's going to live abroad.	Budu žít v zahraničí. Ty budeš/Vy budete/My budeme/Oni budou žít v zahraničí. Bude žít v zahraničí.
-	I'm not going to tell him. You/We/They aren't going to tell him. He/She/It isn't going to tell him.	Já mu to neřeknu. Ty mu to neřekneš./Vy mu to neřeknete./My mu to neřekneme./Oni mu to neřeknou. Neřekne mu to.
?	Are you/we/they going to come? Yes, I am. / No, I'm not. Yes, you/we/they are. / No, you/we/they aren't. Is he/she/it going to come? Yes, he/she/it is. / No, he/she/it isn't. Where are you going to stay? When are you going to visit us?	Přijdeš? Přijdete? Přijdeme? Přijdou? Ano, přijdu./Ne, nepřijdu. Ano, přijdeš/přijdete/přijdeme/přijdou. / Ne, nepřijdeš/nepřijdete/nepřijdeme/nepřijdou. Přijde? Ano, přijde. / Ne, nepřijde. Kde budeš bydlet? Kdy nás navštívíš?